

עין משפט
נר מצוה

(f) נראה דל"ל שריקס השרץ בתוכה דמי כשרץ עלמנו וכו'.

טמא טעור אלמא אין זודקין צימינן כדהדר ליה שמואל לנתן לו
אזאבא ומשמע אפי' על סימני הצרייחא אין לסמוך מדלל אמר לו
שיצדוק צימני הצרייחא וגם מה שאמר נתן בר אבא הן סימני
הצרייחא והש"ס דין הוה מצי לשנויי הכי אלל דשפיר קא משני
ומה שאנו לוקחין מן העובדי כוכבים צייס אע"פ שאינם אומרים
דשל עופות טהורים הם ומה שאנו לוקחים מן העובדי כוכבים
צייס טרופות בקצרה לא דמיא דהכא איכא ריעותא מדוזין להו
לפי שהיו של טרפה אבל עשה שגלושה צייס לא חיישין ואלוהין
דרוב צייס אין בהם דם ומעשים בכל יום שאנו אוכלין צייס
ן העובדי כוכבים אזולא"ש וקנטיא"ש משום בשולי עובדי כוכבים
צייס וגאסרו מטעם שלקות שלא היה בכלל ההיתר דשמי גזירות
לקות קדמה הרבה מדעי למימר בסוף פרק אין מעמידין
ומים בכסף תתן לו וישמתי מה מים שלא נשתנו אף אצל שלא
היתה לא היה טועה זה הש"ס שידועות לכל היו כדאמר בפרק
דלמרינן הלכה כמאן דלאר צייס משום בשולי עובדי כוכבים ד
משום דקמחא עיקר כיון דמכרין עליה המזיני להם מן הארץ ואנו
ב"ק רבי דגיס) אין בהם משום בשולי עובדי כוכבים ואי עבדינהו
דיך פשיטא ומשני מהו דמימא הרסנא עיקר קמ"ל קיימא עיקר
ומטעם זה אין להמיר עיסה של פשטיד"א שאפא עובד כוכבים
וולי עובדי כוכבים ולא דמי לעיסה שגלושה צייס שהיזהר בתפולה
זזה. דווקא ניקבה כדחנן בפרק הנעור והרטוב (לקמן קטו:) ציגת שרץ
ע"ייה משום שרץ בו' ואח"כ לאכול ולמלקות ל"ל ריקמה הא קי"ל
לא אסרינן התם מי רגיס על חמור ו' וכן בצמון דריש ציגת טמא
השע דקרא דבת רענא לא אינטרין לגופיה אלל למידק מניה הא
ומי ושריא כדאמר בפ"ק דבכורות (דף י:) גבי חלב של צבמה טהורה
שאסורה ולא קאמר מנין לציגת טהורה שמתרת ונראה לפרש דציגת
קר ולא לכלבין דממעטין מיניה עוף טהור רובן על ציגי עוף טמא
לדינא מידי דאמי ממי ושרייה רחמנא והך ציגה כי אבר מן הדי
ולא לכלבין הוה אוקמינן אאפרוחים טמאים אבל צייס לישתרו
שחא ניחא הא דנקט ציגת שרץ דווקא ריקמה אסירה ואי לא
דכתב קרא דבת היענה ולא צשרן ומיהו קשה כיון דציגת
סכת ציגה (דף י:) משמע דאסירה מדאורייתא וי"ל דמסבא

שֶׁל עוֹף פְּלוּגֵי וְטוֹרֵרִים הֵם אֵלּוּ סוֹמְרִים עַל רוֹב צִיָּוִים שְׂמֹרִיץ
וְאֻלְלִיָּאִשׁ וְקִטְיִיָּאִשׁ שֶׁנִּילְשׁוּ צִיָּוִים אַע״ג דְּלֹאסְרִי הֵכָּל לִיקָם מֵהָ
עוֹבֵד כּוֹכָבִים טְרוּפוֹת בְּקִעְרָה ש״מ דְּמוֹכָח מִלְתָּא דִּישְׂרָאֵל מְכַרֵּם
בְּחֵזֶק רוֹב צִיָּוִים שְׂאִין שֶׁל טְרִיפוֹת וְלֹא חִיִּישִׁין שְׂמָא הִיא בְּהֵם
מִגּוֹלְגּוֹלָתוֹ אַע״פ שְׂאִין יְכוּלוֹת לִיבְדֹק וּמִיָּהוּ (י) ר״ת הִיא חֹסֶר לִיקָן
הַע״י גְּדוּרָה דִּפְתָּא דְּזָרוּר לְמַלְתִּי שְׂמָא וְהֵלֵל אֵלֵל גְּדוּרָה
(ע״י ג׳) דְּהִיא מִתְּרִיבִיָּתָא מְדַכְבִּיז אֲוֵל בְּסָפֵק טַעֲמִירָא וְאֲוֵל
נִשְׁתַּנָּה וְלִבְסוֹף מִסִּין דְּקָרָא אֶסְמַכְתָּא צַעֲלָמָא הוּא וְאִי מִיָּהוּ דְּבֵר
אִין מַעֲמִידִין (שׁ דף יו.) שְׂפַטְט אִיסוֹרִן בְּכָל יִשְׂרָאֵל וּמִיָּהוּ נִרְאָה דְּאֵעָ
אִין מַעֲמִידִין דִּתְנִיָּא כּוּתִיָּה מְכָל מָקוֹם עִיסָה שְׁלֹשָׁה צִיָּוִים אִין לֹאסְרִי
סוֹמְרִין עַל הַיֵּת דִּירוּשְׁלָמִי דִּפְתָּא וְאַמְרִינן צִפְרָק אִין מַעֲמִידִין (שׁ נח.)
עוֹבֵד כּוֹכָבִים כִּסָּא הֶרְסָנָא יֵשׁ בְּהֵם מִשּׁוֹם צִיָּוִיל עוֹבֵד כּוֹכָבִים
מִשְׁמַע דְּאִי הוּא הֶרְסָנָא עֵיקֶר הִיא מוֹתֵר וְאֵע״פ שֶׁהִקְמָה מַעוֹרֵב
(י) מִשְׁמַעֲנִית הוּא צִעִין בֶּן הָעִיסָה וְגַם מִתְחִילָתוֹ הוּא נִאֲסָר מִשּׁוֹם
הַתְּשֵׁלָה וְלֹא נִאֲסָר מִשְׁלֹשׁ: **שְׂמָא** יִרְקָה וְיִנְיָבָה מִטְּמֵא **בְּכַעַב**
הַמְּרִיקוֹת מֵטוֹרָה יִקְבָּה כֵּן שְׂאֵר עֵתָּה: **שְׂמָא** יִרְקָה וְאֲבָלָה
כֹּחַ הַיּוֹלָא מִן הַטְּמֵא טוֹמֵא (י) כִּתְנִיָּא בִּפ״ק דְּכִבּוּרוֹת (דף יז.) וּמִהִיא ט
דְּלֹאסְרִי מִדְּכִבִּיז וְאֵת בֵּת הָעֵנָה ל״ל (י) (וְכִי הִיא גּוֹוָנָה) מִשְׁמַע דְּפ״
דְּעוֹף טוֹרֵר שְׂרִיא דִּס״ד אֲמִינָא דְּלֹאסְרִי מִשּׁוֹם דִּלָּא אֲשַׁכְּחַ מִיֵּד דִּלְתֵּת
דְּבִעֵי הָאֵם קָרָא לְנִשְׁרִי וְאִין הִלְשׁוֹן מִשְׁמַע כֵּן דְּקֹאֲמֵר מִינִן לְצִיָּת טַמְמָה
דְּעוֹף טוֹרֵר נִפְקָא לֵן דְּשִׁרִי מִדְּרַשְׁתִּין לְקַמֵּן (דף קא.) גְּבִי שְׁלוֹם הָקֵן מִשְׁ
וְהִלְבִי אֲכַתְרִין בֵּת הָעֵנָה לֹאסְרִי צִיָּי עוֹף טוֹמֵא דִּס״ד דְּשׁוֹר מִשְׁ
דִּהִיא וְשִׁרִי רַחֲמֵנָה הִלְכָּן הִיא אֲסִירָא אֲפִילוּ בְּעוֹף טוֹמֵא וְדִיקוֹד
(י) כִּתְנִיָּא אֲסִירָא בִּפ״ק דְּכִבּוּרוֹת (דף יז.) גְּבִי חֵלֶץ בְּחֵמָה טַמְמָה
יִרְקָה שְׂרִיא מִטְּמַע חִדּוֹשׁ כְּמוֹ דְּעוֹף טוֹרֵר צַעֲפּוֹת מִשְׁ
הַשָּׁרֵץ לֹא יִלְפִי מִצִּיָּת עוֹף טוֹמֵא כֹּל שֶׁן צִיָּת טְרַפָּה וְצִרְיָ